

(א) סוכה מת. מגילה ת. ר"ה ד: (ג) מגילה ט. ופילה כ: מגילה ה. א. א. לקמן ע: (ד) ועמ"ש רש"י ר"ה דף ד: ד"ה פו"ר קש"ב בשם מסכת סופרים, (ה) ויקרא טו, (ו) ויקרא טו, (ז) ויקרא טו, (ח) ויקרא טו, (ט) ויקרא טו, (י) ויקרא טו, (יא) ויקרא טו, (יב) ויקרא טו, (יג) ויקרא טו, (יד) ויקרא טו, (טו) ויקרא טו, (טז) ויקרא טו, (יז) ויקרא טו, (יח) ויקרא טו, (יט) ויקרא טו, (כ) ויקרא טו, (כא) ויקרא טו, (כב) ויקרא טו, (כג) ויקרא טו, (כד) ויקרא טו, (כה) ויקרא טו, (כו) ויקרא טו, (כז) ויקרא טו, (כח) ויקרא טו, (כט) ויקרא טו, (ל) ויקרא טו.

תורה אור השלם

1. ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעולה וזאת חמיתם ויקרב לפניו: ויקרא ט ב

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לענין ור"ה זמן ור"ה קרבן ור"ה שיר ור"ה זכרה הכל דבור אחד: (ב) שם ד"ה לאפוקי עגרת כי לחובת שמי הלחם דהכיבוי: (ג) שם ד"ה דענין פר ואיל הוא: דמלאים דמשלו הוא:

מוסף רש"י

פו"ר קש"ב. ראה מוסף רש"י ר"ה ד. ב. מ. שלא חג ביום טוב הראשון של חג. שלם הבה חגיגתו ביום הראשון של חג (חגיגה ט. וירוש' האחרון של חג. ומוג שמי עגרת ואע"פ דרכל כעני עגמו הוא הוי משולמין ורש"י (ט.)) איל אחד הוא האמור כאן. בתורת כהנים ואל אחד לעולה (קמ"ט. ע.)

תוס' ישנים

פו"ר קש"ב. רגל פירש בקונטרס שאומר חג שמיני עגרת היום. ורבינו סם פירש שטעון לינה. ור"מ פירש עגרת גזירת שלשים כדלמדין במועד קטן, ר"ב. ור"מ יבדק שניהם בעגרת שמיני קודם לניהול ושלשים ידחס כאשר אכלים יגמגו יום השמיני. וקשה לי לטעמו ולחשיב כל מה דתבירא עמ פו"ר קש"ב. וזכרה, פירש הקונטרס ברכת המגן כדלמדין בתוספתא (סוכה פ"ד). ואין לחזות דייבנכו את המגן היינו מלכו של עולם, דכמו"ק [ט. א.] דר"ש ליה כהדא גבי שלמה. ור"מ מפרש דהיינו ברכת המגן ותפלה שאומר בן יום שמיני עגרת, והביא ראה מדרשין פירש חג ועגרת (סוכה ז, א.) כל שם ששבעת ימי החג טעונו שיר קרבן זכרה לינה, כך שמיני עגרת וכו', ופירש מלי לזו זמן. לא לומר מתחלה זכרה היינו זמן ע"כ לא הו"ה כי הו"ה (דכ"ה) שרי (בבב) [כבר] הו"ה פלן הו"ה ומה כ"כ נמי אז זכרה דהכא הו

שבעת ימים פרק ראשון יומא

עין משפט
נר מצוה

א [מיי" פ"י מהל' תמידין הלכה יג]:
ב ד מיי" פ"א מהלכות מגילה (הל"ד) הלכה ז סמו עשין רטו:

תוס' ישנים (המשך)

ברכת המגן. שיר. פירש בקונטרס דלא תפרש שיר. ומוגה בפירושו וכן פ"י ד"ה פור' דבמסכת סופרים (פ"ט ה"ב) יש דהיינו למנחם על השמיני, אבל נראה לביטוי הו"ה לענין ממוזרים של בית הכנסת אמר הכהן. ד"ן פר אחד וא"י אחד דביום שמיני ופירש בקונטרס דהיינו ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעולה דר"ש שמיני ויקרא ט. ב. וקשה לפירושו דהא משפיר' במגן אהרן בגל דלמא אילם שנים, בגל מוסף דמשל זכור הו"ה א"י, והי"ך נמוג משל מלאים שהיה של יחיד, ועוד דכל יו"ה"כ שניהם עולה למוסף ועל מלאים פר לחטאת ואיל ועולה. ומפרש דר"ש שמואל דהש"ש י"ך משר ואיל זכור דמלאים דביום השמיני [שם פסוק ד] שניהם שלם לנשלים כמו של יו"ה"כ שניהם שוין עולות. וקשה ל"מ דלא משמיע בשם מקום שקרא הש"ס לעגל וזכור פר אחד. ופי' ר"מ דלי"ך מפר ואיל הכוזב בואתה מלוא (שמות טז. א.) וזה הדבר אבר משנה להם לקח פר אחד בן בקר ואילם שנים תמימים, והפר והאיל אחד שוין הן למטות כמו של יו"ה"כ שניהם שוין עולות, ואיל אחד לא קחשי מפני שהיה עולה כולל חסיו נמי כמגן כשני אילם זכור דלא לחובת דהו"ה למוספין וחד לחובת היום. ומהו עיינא כמיב [שם פסוק טו] מאשר להאין וי' ומאשר לניבו היה משלו הם, ופיר' היחא למ"ד קח לך מגן, א"כ גם מאשר להאין ומאשר לניבו משלהם, אלא למ"ד משל זכור א"כ לזכר אהרן היה משל זכור כי אכל השמא סוכר לאותו פר וזני האילים היו משל זכור. [אפוקי עגרת דשני א"י"ם גיבור, אכל לא היה יכול לומר לאפוקי עגרת דשני אילם] הו"ה אהרן היה משל זכור א"כ לזכר אהרן היה משל זכור כי אכל השמא סוכר לאותו פר וזני האילים היו משל זכור. [אפוקי עגרת דשני א"י"ם גיבור, אכל לא היה יכול לומר לאפוקי עגרת דשני אילם] הו"ה אהרן היה משל זכור א"כ לזכר אהרן היה משל זכור כי אכל השמא סוכר לאותו פר וזני האילים היו משל זכור.

פו"ר קש"ב. פירש"י רגל לעגמו שאין יושבין בסוכה קרבן לעגמו שאינו כסדר פרי החג זכרה בפני עגמו דלמדין ביום שמיני חג העגרת הזה ובתוספתא"ו משמע שמזכרין את המגן שנאמר ביום השמיני שלח את העם ויזכרו את המגן והשתא לא הו"ה זכרה כי הו"ה

דתינא זכרה לזכר וערבה (סוכה דף מו.) כשם שז' ימי החג טעוין קרבן שיר זכרה ולינה כך שמיני טעון קש"ב ומסקינן מאי זכרה זכרה המגן ותפלה ואין לחוש בך דממנה נפשיך למאי דבעי למפרש התם זכרה היינו זמן ע"כ לא הו"ה כי הו"ה דהכא דהא זכרה דהכא לא הו"ה זמן זמן חשיב ליה הכא בזמני נפשיה ור"ת מפרש זכרה בפני עגמו זכרה המגן ותפלה כי ההוא דהתם ורגל בפני עגמו מפרש לענין לינה שטעון לינה ליל מולאי יו"ט האחרון וכל ז' ימי החג טעוין לינה דגמרינן מפסח דכתיב ביה [דברים טו] ופנית זכר והלכת להליך אי אפשר לומר והלכת להליך אלא בחו"מ דביו"ט חייב זכרית פניס בעורה ולא תיקשי לינה כל ז' מי איכא דיש לומר דמי שלח הציא חגיגתו ביום ראשון והציא באחד משאר הימים כד"ן ללון זכילה שלאחריו ור"ת תיפוק ליה דטעון לינה משום שלמי שמחה דהו"ה כל ח' דתנן [שם דף מ. ב.] ההלל והשמחה ח' ואפי' בשאר ימות השנה אם מציא קרבן טעון לינה כדתינא בספרי ופנית זכר וכו' מלמד שכל הזבחים טעויות לינה פ"י זבחים דומיא דפסח מניין לזבוח עופות מנחות ועל"ס ת"ל ופנית כל פינות שאתה פונה לא יהו אלא זכר ואילך וי"ל דמשכחת לה דלא מיימי קרבן זו ביום כגון ששלח שלמיו ארמול דנאכלין לפני ימים ולינה אחד ועוד דבפ"ק דחגיגה (דף ט. מ.) תניא ושמת בחג לזבוח כל מיני שמחות לשמחה ואמרינן בפסחים פרק אלו דברים (דף ע"ב.) דלפילו זכרות נקיה ויין ישן ובע"א לא משכחת שמחה שמונה כשחל יום ראשון להיות זשבת דשנלמיס דלחמול לא משכחת לה דבעינן זכרה בשעת שמחה וליכא אלא כדפירש בכסות

דמגן (שם דף מ. ב.) ההלל והשמחה ח' ואפי' בשאר ימות השנה אם מציא קרבן טעון לינה כדתינא בספרי ופנית זכר וכו' מלמד שכל הזבחים טעויות לינה פ"י זבחים דומיא דפסח מניין לזבוח עופות מנחות ועל"ס ת"ל ופנית כל פינות שאתה פונה לא יהו אלא זכר ואילך וי"ל דמשכחת לה דלא מיימי קרבן זו ביום כגון ששלח שלמיו ארמול דנאכלין לפני ימים ולינה אחד ועוד דבפ"ק דחגיגה (דף ט. מ.) תניא ושמת בחג לזבוח כל מיני שמחות לשמחה ואמרינן בפסחים פרק אלו דברים (דף ע"ב.) דלפילו זכרות נקיה ויין ישן ובע"א לא משכחת שמחה שמונה כשחל יום ראשון להיות זשבת דשנלמיס דלחמול לא משכחת לה דבעינן זכרה בשעת שמחה וליכא אלא כדפירש בכסות

דמגן (שם דף מ. ב.) ההלל והשמחה ח' ואפי' בשאר ימות השנה אם מציא קרבן טעון לינה כדתינא בספרי ופנית זכר וכו' מלמד שכל הזבחים טעויות לינה פ"י זבחים דומיא דפסח מניין לזבוח עופות מנחות ועל"ס ת"ל ופנית כל פינות שאתה פונה לא יהו אלא זכר ואילך וי"ל דמשכחת לה דלא מיימי קרבן זו ביום כגון ששלח שלמיו ארמול דנאכלין לפני ימים ולינה אחד ועוד דבפ"ק דחגיגה (דף ט. מ.) תניא ושמת בחג לזבוח כל מיני שמחות לשמחה ואמרינן בפסחים פרק אלו דברים (דף ע"ב.) דלפילו זכרות נקיה ויין ישן ובע"א לא משכחת שמחה שמונה כשחל יום ראשון להיות זשבת דשנלמיס דלחמול לא משכחת לה דבעינן זכרה בשעת שמחה וליכא אלא כדפירש בכסות

(א) לענין פו"ר קש"ב. פירש"י רגל לעגמו שאין פייס צפרי החג אלא המשמרות שכל המשמרות שונות ומשלחות זהו לפי חשבון סדרן כמו ששנינו במסכת סוכה (דף נה:) אבל פר של שמיני בתחילה מפיסין עליו: זמן לעגמו. לזכר שהחיינו: רגל לעגמו. שאין סס חג

פו"ר קש"ב אבל לענין תשלומין תשלומין דראשון הוא דהא תנן ב"מי שלא חג ביום טוב הראשון של חג חוגג והולך כל הרגל כולו ויום טוב האחרון של חג ואימא עצרת דפרישת שבעה ליום אחד הוא א"ר אבא דנין פר אחד ואיל אחד מפר אחד ואיל אחד לאפוקי עצרת דשני אילים ניהו הניחא למאן דאמר יום הכפורים איל אחד הוא אלא למ"ד שני אילים ניהו מאי איכא למימר דתניא רבי אומר איל אחד הוא האמור כאן הוא האמור בחומש הפקודים ר' אליעזר בר' שמעון אומר שני אילים הם אחד האמור כאן ואחד האמור בחומש הפקודים אפילו תימא ר"א בר' שמעון התם חד לחובת היום היום ניהו ואימא ראש השנה דפרישת שבעה ליום אחד הוא א"ר אבא דנין פר ואיל שלו מפר ואיל שלו לאפוקי עצרת וראש השנה דציבור ניהו הניחא למ"ד יקח לך משלך ועשה

דמגן (שם דף מ. ב.) ההלל והשמחה ח' ואפי' בשאר ימות השנה אם מציא קרבן טעון לינה כדתינא בספרי ופנית זכר וכו' מלמד שכל הזבחים טעויות לינה פ"י זבחים דומיא דפסח מניין לזבוח עופות מנחות ועל"ס ת"ל ופנית כל פינות שאתה פונה לא יהו אלא זכר ואילך וי"ל דמשכחת לה דלא מיימי קרבן זו ביום כגון ששלח שלמיו ארמול דנאכלין לפני ימים ולינה אחד ועוד דבפ"ק דחגיגה (דף ט. מ.) תניא ושמת בחג לזבוח כל מיני שמחות לשמחה ואמרינן בפסחים פרק אלו דברים (דף ע"ב.) דלפילו זכרות נקיה ויין ישן ובע"א לא משכחת שמחה שמונה כשחל יום ראשון להיות זשבת דשנלמיס דלחמול לא משכחת לה דבעינן זכרה בשעת שמחה וליכא אלא כדפירש בכסות

דמגן (שם דף מ. ב.) ההלל והשמחה ח' ואפי' בשאר ימות השנה אם מציא קרבן טעון לינה כדתינא בספרי ופנית זכר וכו' מלמד שכל הזבחים טעויות לינה פ"י זבחים דומיא דפסח מניין לזבוח עופות מנחות ועל"ס ת"ל ופנית כל פינות שאתה פונה לא יהו אלא זכר ואילך וי"ל דמשכחת לה דלא מיימי קרבן זו ביום כגון ששלח שלמיו ארמול דנאכלין לפני ימים ולינה אחד ועוד דבפ"ק דחגיגה (דף ט. מ.) תניא ושמת בחג לזבוח כל מיני שמחות לשמחה ואמרינן בפסחים פרק אלו דברים (דף ע"ב.) דלפילו זכרות נקיה ויין ישן ובע"א לא משכחת שמחה שמונה כשחל יום ראשון להיות זשבת דשנלמיס דלחמול לא משכחת לה דבעינן זכרה בשעת שמחה וליכא אלא כדפירש בכסות

דמגן (שם דף מ. ב.) ההלל והשמחה ח' ואפי' בשאר ימות השנה אם מציא קרבן טעון לינה כדתינא בספרי ופנית זכר וכו' מלמד שכל הזבחים טעויות לינה פ"י זבחים דומיא דפסח מניין לזבוח עופות מנחות ועל"ס ת"ל ופנית כל פינות שאתה פונה לא יהו אלא זכר ואילך וי"ל דמשכחת לה דלא מיימי קרבן זו ביום כגון ששלח שלמיו ארמול דנאכלין לפני ימים ולינה אחד ועוד דבפ"ק דחגיגה (דף ט. מ.) תניא ושמת בחג לזבוח כל מיני שמחות לשמחה ואמרינן בפסחים פרק אלו דברים (דף ע"ב.) דלפילו זכרות נקיה ויין ישן ובע"א לא משכחת שמחה שמונה כשחל יום ראשון להיות זשבת דשנלמיס דלחמול לא משכחת לה דבעינן זכרה בשעת שמחה וליכא אלא כדפירש בכסות

לאפוקי